

NAŠ JUTRI

Vodi: Lana Praner, Brežice, 14. julija 2018

Takole. Sedaj Bomo končno lahko nekako tudi pričeli in pričeli ustvarjati svet vsegá, našega bodočega, jutrišnjega dne, kot Smo ga predhodno tudi odpirali, opevali, pripravljali in tudi sedaj, v zelo kratkemu času, tudi predstavljali.

Lepa, srčna zahvala vsem Bitjem Našega Ozvezdnega stvarstva, različnih vmesnih časov.
Lepa, srčna zahvala vsem predstavnikom različnih planetarnih ozvezdij, iz različnih civilizacij – fizičnih, dokaj podobnih, kot je vaš svet. Prehaja kar nekaj Naših Izbrancev, privržencev in sodelujočih.

Soronso. Inharansa ...

Lepa, srčna zahvala tudi Lanjuški, fizično zemeljski, fizično postavljeni, ki Nam odstopa Telo Telesnega stvarstva, zemeljskega Telesa. Tako, kot ga imate tudi vi, ga ima tudi Ona, katerega uporabljamo za to, da Bomo prenašali določeno Stvarstvo, določeno Besedo prav pred vas ali med Nas.

Lepa, srčna zahvala predvsem Jezusu Jersunsusu, ki danes vodi ustoličenje in hkrati tudi dopušča in postavlja polje daritev, ki bo nekako v nekaj trenutkih vašega časa tudi prosto stekel.

Lepa, srčna zahvala tudi Očetu Vsegá, Mojemu Očetu, ki dopušča, da Bomo lahko, morda nekoč, v celovitosti vsegá, ustvarjali Naš čas.

Lepa, srčna zahvala tudi vsem Tistim, ki so po vaših rajnih linijah zemeljskega stvarstva, Ozvezdnega stvarstva, Tistih, kateri so prešli, Tistih, kateri so še malo zaostali, Tistih, kateri so v globočini ujeti v Reki, kjer spijo. Se pravi, od Višine do Globine – vsem Smo odprli prehode slišanja, čutenja, vendar ne govorjenja.

Tako da, v določenih globinah Tisti, ki so zaostali, ki nikakor ne morejo prehajati v Višave, v ponovno rojstvo ali kaj drugega, bodo danes le poslušali Mojo, Našo Besedo.

Predvsem pa lepa zahvala vsem Vam, ki ste se odzvali, ki ste si vaš poletni čas namenili kot dan prehajanja in sodelovanja, morda tudi z Nami.

Predvsem pa lepa zahvala tudi Larisi Visočanski, ki je danes Ena izmed Tistih, preko katere Bomo danes Tudi nekaj podarjali, nekaj povezovali, predvsem po strani žensk in žensk rodnosti.

Kaj naj opevam oziroma, kje naj, skratka, tudi pričnem?

Moje imenovanje je zelo enostavno, preprosto in zgovorno – **Jahvet Jahvarjanski Visočanski.**

Moje imenovanje ali preprosto opevanje je tako zelo preprosto, kot je opevana Mati vašega stvarstva – Narava, Življenje, kjer ena vrhovna linija vlada vsemú in od vsakogar.

Tako Sem Jaz Tisti, ki dopuščam kot nekakšen pregled vseh dogodkov, kar Bomo odpirali, postavljali in razkrivali.

Jaz Sem Tisti, kateri Bom stal za vsako Besedo, ki jo Bom opeval za vas, ki ste živi, minljivi, morda malce manj minljivi, morda večni ali pa le prehajajoči.

Vi ste tisti, v času fizičnega življenja, kjer telo navidezno spi. Kaj to pomeni?

Da ste bitje telesne strukture, v katerem imate vse, vse tisto, kar potrebujete, da ste tukaj, kjer ste.

Lupino sestavljajo druga bitja. Redkokateri ste tisti, kateri ste se morda kdaj pretakali in pretočili skozi materijo, postali ujetniki globine, razkroja in vsegá v globini, od koder ni vašega, njihovega glasu.

VSAK SPOMIN, VSAK TRENUTEK JE IZOBLIKOVANJE ENERGIJE

Marsikateri, kot vidim tukaj v dvorani, ste se že soočali skozi milijonska, milijardna leta tudi s tem.

Vendar, saj veste, vsak spomin, vsak trenutek je izoblikovanje energije, ki je lahko, ali obtežena ali živa, ali pa, v določenem obdobju, speča. Hkrati pa tudi veličastna.

Vsak trenutek vašega utripa življenja, dokler ste živi in gibljivi, torej, ko vdahnete, se pravi, ko vam prerežejo popkovo, se energija vdaha dejansko zagiba. Duh duhá, pranskega vsegá, pranskega duhá obmiruje in nekako zaspi.

V določenem trenutku sijaja, ko vdahnete zemeljski eter, obstojite in stojite v svetu Zemlja, kjer ste, tukaj in sedaj.

Skozi vsak vaš trenutek se ustvarja energija. Ta energija je živa in gibljiva. Ta energija je tako zelo veličastna, kot ste veličastni sami.

Več kot ljubezni vstavite v trenutek, torej, že od tedaj, ko prvič odprete oči, ko se zavedate zemeljskega življenja, zemeljskega vpetega etra, v kateremu se nahajate, se pričnejo dogodki kot sito, kot bi mivko zalučali visoko v nebo in jo razblinjali, raztrosili, razdelili, porazdelili na obtežitev vašega čustvenega trenutka.

Vsak trenutek se čustveno obarva.

Lahko, da ste navidezno brezčutni. Lahko, da ste morda zavajajoči.

Morda pa ste le iskreni, odkriti, se pravi, ljubeči ali predani. Vse, kar je ljubečega, iskrenega in kjer se najdete vi, kot vi VI, kot zadnje živeči, v trenutku sijaja, se energija svetlobno leskeče in se vrtniči izza zatilja visoko visoko nad vami.

Navidezno imate odprti prehod vrtničenja, preko katerega se iz vas, nekako kot v shrambo, kot bi se shranjevala energija, luščite in nad vami se shranjuje energija najvišjega vsegá, kar v času fizičnega življenja ustvarjate ali oblikujete.

Če v trenutku, v kakršnem okolju se nahajate, zmorete biti brezizrazni, brezčutni, kot bi bili hladni, kot bi bili brez jaza ali obraza, kot bi bili mrtveci, ki samo ste, se energija v vas zatakne.

Zato imate težave s čutili, s čutenjem, z dihalni, z oprsem, z želodcem – vse od popkovnega dela do grlenega dela se energija obdrži in se vrtniči okoli zasnovnika.

Zasnovnik ste vi kot zadnji živeči. Tista najlepša lučka vsegá, kar imate. Brezmadežna energija, ki zmore sebe postaviti, ki zmore sebe izoblikovati in preoblikovati.

Kadar pa v trenutkih, skozi življenje, postajate zlobni, postajate hudobni, postajate maščevalni, postajate zadirčni, postanete nekaj, s čimer prizadanete, s čimer postavite nekoga, tako ali drugače, pa energija preneha vibrirati in se več ne vrtniči. Prašina se obteži in se spušča v nižino, pod popkovnim delom.

Tako imate lahko, v predelu od popkovnega dela pa vse do podplatov, do prstnih konic, shrambo energije bitja, ki je lahko daleč tisto, kar si vi želite.

Zato v življenju, nikakor in nikoli, ne morete ničesar skriti! In preprosto le ste to, kar pač ste. To, kar ustvarjate, to shranjujete.

Na podlagi tega se energije čakre pretakajo, saj so to bitja predhodnih, starih spominov, ki so se enako kot sito dogodkov davnine, po čustveni bazi, različno odzvanjala. In zato imate določene čakre bolj polne, določene bolj prebujene, zavisi, kaj ste skozi zgodovino postavljali, ustvarjali ali kreirali.

Veličastna sodobnost, veličastna Zemlja, veličastni ljudje, veličastne živali, še bolj ponižna in globoka, častna energija rastlin duhovnega etra, ki ustvarjajo polje, da ste vi sploh lahko tukaj in morda nekoč tudi med Nami.

VSE KAR SMO, VSE USTVARJAMO SAMI

Torej, vse, kar ste, vse, kar ustvarjate, ustvarjati samí, z doprinosom davniškega etra, z doprinosom duše, ki je shramba spomina, ki vam vedno znova, preko vsakega trenutka, postavlja dogodke v preoblikovanje.

Zato nenehno trpljenje. Zato bolečina. Zato jok in žalost. Zato boj in bojevanje. Včasih mesarsko klanje, da se zmorete zbuditi, da se zmorete postaviti, da zmorete udariti in

postaviti mejo – sebi in drugim. Predvsem sebi, do kod ste pripravljeni iti, do kod ste pripravljeni biti potrpežljivi, do kod ste preprosto le človek.

Prav vse to, v skupku vsegá, prav tisto tehtanje vsega tega dogajanja, od vdaha, preko življenja pa do izdaha, shranjujete v sebi, torej, energijo.

POLNJENJE ZGORNJEGA POLJA Z ENERGIJO LJUBEZNI – nad nami se odpre sijaj

Ko energija v ljubezni preseže v zgornjemu polju sredinsko polje, spodnje globinsko polje, se nad vami odpre sijaj.

Svetloba lesketa se razlije visoko visoko preko avre v del zemeljskega neba. Zemeljsko nebo sprejme vaš signal, to svetlobo, ki je mogočno gorljiva, svetleča, svetlobna, morda kristalna, zlatkasta, morda močno bela energija ali pa prelita v lila energijo. Zavisi, kateri delež ste prebujali, polnili in ustvarjali.

Ko pride svetlobna energija iz vas, ker ste to, kar ste, ko vibrirate na določeni bazi, plasti in energije, se od vas, torej, izpusti svetloba, ki se ujame v zemeljsko nebo nebeškega stvarstva, se od nje odbije svetloba nazaj in se razlije preko avre. Postanete odprti kanali. Postanete pretoki, prevodniki za tisto nekaj, morda celo več.

Takrat ste na mogočni preizkušnji, ker čutite energije, ker čutite nekaj.

Takrat množično spolznete nazaj, ker vam prestopi v vaš ego, ker vam stopi v trenutek, ali boste ponižni ali pa polni nečesa, da ste le zbudili nekaj, kar se da tudi po umetni poti prebuditi ali zbuditi.

Če je dovolj lila energije, če je dovolj te lila energije ljubezni, če je dovolj energije miline, se nimate česa bati, ker preizkušnjo znate prestati. Ker preizkušnja je tisto, kjer se vi dokažete, ali ste res vredni tisto nekaj, morda celo več.

POLNJENJE SREDINSKEGA POLJA – naša energija se razlije po Zemlji

Če se v nekemu trenutku ne odpre Višina, ampak ste skozi življenje polnili in zapolnjevali sredinsko polje, torej, ne višje polje, ampak polje preoblikovanja, o kateremu Sem opeval, da se vsa energija kopiči in vrtinči okoli zasnovnika, pomeni, da se snop svetlobe, ko preseže vaša energija zgornjo ali spodnjo plast, raztrešči po Zemlji in se razlijete tako, kot bi se razlila megla okoli vsegá in oddajate svetlobo in privabljate k sebi vse tiste, ki so zemeljsko gibljivi, zemeljsko živeči, morda ujeti ali pa le postavljeni.

POLNJENJE IN PREBUJANJE SPODNJEGA DELA – si odpremo globino Zemlje

Če skozi življenje ustvarjate enako energijo, se pravi, polnjenja in prebujanja v spodnjemu delu, se v določeni zapolnitosti, ko dozorite, ko dozori ena plast od treh, odprete v globino Zemlje, odprete v globočino Zemlje, kjer postanete kanal ali signal za nekoga, ki prihaja iz globine do vas.

Tako na podlagi zemeljskega življenja postajate dovzetni za tisto nekaj, morda celo več.

DEJANJA SO MOČNEJŠA OD BESED – SO KREACIJA SPOMINOV, KI SE PO NIZIH IZOBLIKUJEJO

Vi sami po sebi, če se opazujete, veste, kam hodite, veste, v katero stran se polnete, katero stran plasti zapolnujete. Zato ne potrebujete besed.

Dejanja so tista, ki so več kot besede. Kajti, dejanja so kreacije spominov, ki se po nizih izoblikujejo.

Zakaj to opevam?

Ker je zelo pomembno za tisto nekaj, nekaj več.

Ko vi skozi dejanja nekaj oddajate in se vaše dejanje dotakne nekoga, je zelo pomembno, da pomislite, ali ste človeka osrečili, ali ste človeka postavili, ali ste človeka onemogočili, zrušili in mu omogočili buditev in preoblikovanje?

Se pravi, v temu merilu vi, sami po sebi, ne morete več nič od nič, razen, da ste iskreni in naredite točno tisto, kar čutite.

Takrat se nimate česa bati. Tudi, če koga prizadanete, tudi, če se koga dotakne vaša misel, vaša beseda, morda celo vaše dejanje.

Zakaj je to tako zelo pomembno, bistveno in veličastno?

Ker drug drugega premikate, ker ste drug na drugega vpeti v matrico življenja. Skozi zgodovino ustvarjate, skozi sedanost preoblikujete. Skozi življenje, v posmrtnem vstajenju, pa vzdržujete.

Ko namreč pridete iz telesa, ste le gibajoči se v spominu, kakršnega ste ustvarili, kakršnega ste postavili ali izoblikovali.

Zato je zelo pomembno, da se tega zavedate, kajti prav to je bistvo in moč vsega!

Ljudstvo Zemlje, veličastni in blaženi – ponižno se vam poklanjam za to, ker se prebujate, ker ste se pripravljene premakniti, ker ste se pripravljene zgraditi, ker ste se pripravljene ozavestiti, ker ste pripravljene postati nekaj več.

Izpuščate vzorce tekmovalnosti. Izpuščate vzorce zavistnosti, izoblikovanja nesramnosti, nestrpnosti, ultimativ, zahtev, udarcev, manipulacije.

Ponižna zahvala duhovnosti, ki vas vedno znova opomne na to in morda in se, tudi tu in tam, marsikdo zbudi, popazi na svoja dejanja in počasi začuti sam sebe znotraj sebe.

V trenutku, ko začutite, kdo ste, kaj ste, zakaj ste, ste pripravljene na tisto nekaj več.

MATER ZEMLJA JE UNIČENA

Ko ste v preoblikovanju, ko ste prestopili spametovanje, ko ste prišli do točke, da znotraj vas pride trenutek, da imate morda življenja dovolj, da ne zmorete več, da tako ne gre več; ko se končno postavite nad seboj in pogledate življenje okoli sebe; ko se zbudite in vidite,

kje ste, kaj ste, zakaj ste – ko pridete v ta trenutek takšnega dejanja, šele opazite, da je Mater Zemlje uničena.

Zemlja je ena velika razpoka.

A prav ta razpoka je tisto nekaj, kjer Energija tujega planetarnega Ozvezdja privablja osrčje k sebi, ker želi doživeti pok, ker želi doživeti svetlobo, ker želi doživeti dan.

Tako zelo Sem zatkal, pa zelo enostavno je vse skupaj.

Planeti so medsebojno vezani in povezani. To veste. A hkrati se gibajo samostojno.

Poglejte v nebo in videli boste, da ste drugje. Videli boste, da niste več tam, kjer ste bili, ko ste bili otroci. **Videli boste več zvezd, drugačnih zvezd. Dojeli boste, da je čas drugačen, da je življenje drugačno. Ozavestili boste, da ste v vrtincu, v vrtincu gibanja lijaka, kjer se zaključuje in preoblikuje.**

Bolj, ko vas stiska življenje, bolj hitite, bolj zorite, bolj zmagujete. In bolj, ko se dela sito dogodkov silnega preoblikovanja, več imajo dela Tisti, ki so nad vami.

V plasti, ne Bom opeval, točno v kateri plasti nad Zemljo, vendar je to v plasti, nekako Bom dejal, nad tretjim astralom, nad tretjim astralom in Nerunsom, se pravi, svetom, ki je platen, je vpet en lijak, v katerega in preko katerega je kot membrana oddajni signal, glede na maso zorenja, glede na maso preoblikovanja.

Zato morda tudi opazite, da mnogokrat rajni se pretakajo po generacijah, po preoblikovanju.

Ne motite se, ko začutite, ko opazite, da ste morda podobni nekomu za nekaj trenutkov – morda v obnašanju, morda v preoblikovanju.

To je dobro!

Kajti, kri ni voda. Kri je kri. Rodbina je rodbina. Generacija je generacija. Tako se tudi preko krvi čisti in filtrira vse, izoblikuje in postavlja.

In prav to je trenutek, kjer se, ko se generacija izživi, ko se generacijsko preoblikuje in razbremeni, ne samo po nevidnemu vam polju ali življenju izven materije, ampak tudi v fizični konstrukciji karme, postanete vezani in povezani z nečem, kar vas vodi. Z nečem, čemur ste pristopili. Z nečim, komur dajete pozornost.

SKOZI LASTNO GRADNJO, PREBUJANJE BITIJ SVETLOBE PO SISTEMU LANE PRANER Z GOSPODI, SI SESTAVLJAMO PRVOBITNO MATRICO

In ko vi v trenutku spoznate kdo ste, kaj ste, zakaj ste, ko najdete sami sebe v sebi, boste začutili, ne samo, da ste povezani s pranskim duhom in da pransko dihate; ne samo, da se sestavljate v prvobit skozi gradnjo, katero Smo odprli prav Mi Sami, katero Smo odprli in dopustili, da se sestavljate nazaj v celovitost vsega, kar ste nekoč tudi bili. Kjer Lana pobira, prestavlja in premika. Kajti, Lana je Naša! Mi Smo Lanini. Sestavljanke pa je ogromna zmes vsega, kar podajamo med vas.

Ko se pričnete sestavljati, ko se pričnete graditi, ko se pričnejo prebujati Bitja Svetlobe, po sistemu Lane Prancer z Gospodi, je to edini način, kjer se vi skozi to, vede ali nevede, sestavljate v prvobitno matrico, kjer prebujate, kjer postavljate, kjer se bo v nekemu momentu združilo vse. Tako, kot da imate nekoga za pljuča, ki dihajo. Kot, da imate nekoga, ki je na srcu, ki žene utrip, ki giba utrip. Da imate nekoga, ki vam dela tekoči trak prebave. In še marsičesa drugega.

Torej, Bitja se prebujajo – ne zato, ker bi Oni morali sodelovati z vami. To so Bitja, ki se prebujajo, ko telo odmre.

Torej, zato, ker Smo prepričani, da ste pripravljeni na nekaj več. Zato, ker Smo prepričani, da zmorete nekaj več. Da zmorete pričeti sebe sestavljati v prvobit.

Mogočno sestavljanje prinaša vam zorenja. Prinaša, da ste vodeni. Da ne morete nikoli in nikdar več vstopiti v ciklus karme, kjer ne morete več zdrsni nazaj. To je nekaj najbolj veličastnega.

Zakaj?

Ko se določeno število bitij zbudi, se bodo sestavili skupaj v eno silhueto ene celovitosti.

In v določenemu svetu, kjer ustvarjamo novo matrico novega človeka, kjer vam odpiramo bodočnost v nesmrtnost, je to tisto nekaj, kjer boste z vso celovitostno energijo, z vso tisto energijo, kar imate v telesu, kar ste v temu življenju zgradili, zmogli zliti v enostno celoto enega bitja. In se bo ta energija potopila v Andalo, v določeno tekočino, v določeno zmes, ki jo na Zemlji nimate, ki je ne morete ustvariti, ampak jo duša prenaša iz rojstva v rojstvo, ki si jo podajajo in prenašajo v mali količini.

Kaj to pomeni?

Ni jo mogoče ustvariti, ampak jo prenašate od Izvora.

Zato je tako zelo pomembno, da duša ne daje Andale nikomur. Zato jo ne daje niti zasnovniku, ko je morda pripravljen ali pa si želi morda nekaj več.

Celitvena energija same Andale je tekočina, ki jo imate znotraj v telesu shranjeno.

Posebna kapljevina, nekako tako velike postavitve, ozka, zelo ozka kot kaplja, je zmes prvobita, prvotnega dela, v katerega in preko katerega se boste vi kot energija potopili v večjo gmoto takšne zmesi in osvojili vse rudnine, vse kamenine, vse tisto, kar določen novi ali vam na novo izbrani planet, ali vam stari Izvorni planet, če ga imate sploh še v obstoju, če ste ga sploh vredni, če ste ga sploh željni obiskati ali živeti.

Torej, svet bodočnosti je tisto, kjer boste energijo, ki jo gradite tukaj in sedaj, potopili v rudnino, da bo telo postalo rudnina. Opevam zelo preprosto. Opevam zelo enostavno, da Me lahko razumete.

Tako kot imate vaše telo iz plasti Zemlje, tako boste imeli tam telo, ki bo polnjeno in zapolnjeno in povezovalno z Andaló, z enako zmesjo, ki jo prenaša duša veličastnega vsega.

Zasnovnik jo nikoli ne more izmakniti njej, razen, da duša ve, da je zasnovnik njen. Da duša ve, da je zasnovnik nekdo, ki je njej v čast in v ponos. Takrat jo morda preda. A do dandanes je bila, na žalost ali pa na srečo, le Lana Tista, ki je to tudi dobila.

Kakorkoli že, je to osnova, da se ustvarja po umetnemu postopku telo, lupina.

Mnogi imate še iz davnine, se pravi, shranjeno telesno strukturo. Telo prvobita.

Vsi tisti, ki ste nekoč, nekdam, morda v posebne – Jaz Bom opeval po vaše, po zemeljsko, shranili telo v nekakšne komore in jih shranili v nekakšen vakuum globine, globočine, tako kot vi shranjujete v skladišča jedrske odpadke, smrt in nesnago, tako ste nekoč svoje nesmrtno telo spravili v stanje, da je izpustilo energijo in se je bilo pripravljeno boriti za nekaj več. Pomagati. Preoblikovati.

Nekateri, kateri so pa izgubili nesmrtna telesa zaradi rušenj planetov, zaradi različnih stadij vesoljnega preoblikovanja, nezmožnosti sprejetja ali preoblikovanja, da drugi rušijo, so mnogi, tudi sedeči med vami, izgubljali telesa.

Bodočnost je znova tam.

Torej, civilizacije, ki so nekoč, nekdam uničile planete, vaše izvirne planete, morda ste med nekaterimi bili tudi samí ali pa tisti, ki so morda dandanes v soustvarjanju telesa, ali pa kosti ali česarkoli drugega.

ZAKLJUČUJE SE CIKLUS, KJER SE ZAČETEK IN KONEC ZDRUŽITA

Torej, zaključuje se cikel, kjer se začetek in konec združita.

Energija, ki se bo združevala, se bo preoblikovala in potapljala v posebno rudnino. Dobivali boste nova telesa, ki se bodo že v času fizičnega življenja, tako, kot se spreminja vaš planet, že na Zemlji preoblikovala.

Mnogi, kateri boste sledili Svetlobi, kateri boste Svetloba, kateri boste Ljubezen, boste sijali. Boste bolj topli, predvsem pa vedno bolj izrazito čutni, sočutni, mehki in ljubeči. Zopet drugi, morda še daleč od tega.

Vendar, zakaj vam to opevam?

Ko se vi sestavljate in prebujate Bitja Svetlobe, se iz vsakega Bitja odpre enaka svetloba, kot Smo jo na začetku opevali, ko se po plasteh prebujate glede na čustvena stanja.

Vsako bitje, na primer Pranski duh, je povezan s svojim domom, planetom, Izvorom. Nima obtežitev, zato vibrira višje. Zato ne vibrira v gostoti vaše kompaktnosti, vse dokler vi ne dozorite, ga obudite in ga postavite sebi v kompleks, v postavitev, v lastno zmago.

Vendar, to je le delček nečesa, kar vam še nadgradim.

Vaša bodočnost ni imeti nova telesa. Ni imeti življenje na planetu Zemlja, ker Zemlja je vmesni planet. Zemlja je umetni planet, zato se ga vedno znova zmore preoblikovati. Vendar ne iz Naše strani. **Mi poskušamo postaviti, vas zbuditi, da se obrnete v sebe, da začutite nekaj več. Da začutite življenje. Da začutite zmago. Da začutite, da ste pripravljeni za nekaj več.**

Zasnovnik je energija, ki jo imate v pleksusu. Kar ste zadnji, ki ste bili v nizu rojstev, nizu preoblikovanja najbolj čisti, najbolj čista energija, ki je v utripu identična Izvoru.

Če zmorete kot zasnovnik skozi življenje vibrirati kot ljubezen, biti ljubezen, živeti kot ljubezen, se zmorete enakopravno odzvanjati Izvorni kodi Boga. Izvorni kodi Izvora samega.

Torej, ste neškodljivi. In to je zelo bistveno, da ste neškodljivi naravi, živalim, človeku, nebu, zemlji, življenju, razkroju, spanju, bitjem vsega, ki so vpeti na vas.

Prav vi, kot zadnje živeči, ste tisti, ki boste nekoč, a to ni tisočletje naprej, ne morem opevati petsto let naprej, ampak se bo že marsikaj, za časa vašega življenja, vašega tega, sedanjega popotovanja, odvijalo in razpletalo.

Prav vi kot zasnovniki boste tisti, ki se boste na koncu vlili v telo, ki bo zbujeno iz vaše energije, ki ste jo uporabljali za časa fizičnega življenja.

Če Bitja ne zbudite, ni nič napák. Če boste bili ljubezen, se ne boste obteževali, boste ravno tako prehajali v Svetlobo, v prestop iz Zemlje, v osvoboditev in v nesmrtnost.

Kaj pomeni nesmrtnost?

Pomeni večno živeti po podobi Boga, Izvora Samega.

Tako mistično se sliši, čuje ali zaznava. Pa tako zelo enostavno in preprosto je.

Beseda Bog je le Nekdo, ki ni bil ubog, ampak je Bog v vsej Lepoti, v vsej Milini, v vsej Čustvenosti, v vsej tej Čutni energiji. V predanosti. V strpnosti. V potrpežljivosti. V povezovalnosti. V tistemu nečemu, po čemer hrepenite, da bi bili. Da bi bili ljubezen, sreča in milina.

To je Bog. To je Izvor. To je Vir. To je notranja energija. To je tisto nekaj, ki jo lahko imenujete kakorkoli želite.

To je osnova, iz česar ste bili obujeni, iz česar izhajate, iz česar se predajate, plujete, se prepletate.

In ne le to!

Ko dosežete to na Zemlji, se energija zasnovnika ali vi sami, zlijete z dušo, s sivo dušo, ki je že razbremenjena. Kajti, po vsej verjetnosti do tiste točke ste že prestopili svojo lastno karmo davnine, svojo lastno karmo sedanjosti in že vibrirate v poti Usode. Postanete enostno ene celote.

Potem se povezujete naprej, z drugo dušo vodovja.

Nato se povezujete in povežete v enostni ene celovitosti različne črevesne duše, ki ravno tako nima več spomina in ni več vpeta v globino.

Tako se povezujete potem z okostenelo dušo.

Postanete ena kompaktna energija, ena zlitina, ki se bo zlila z vsem tistim, kar ste ustvarili, zbudili in postavili za bodoči jutri.

Tako se pobere in sestavi vse, kar ste nekoč bili.

Kar pomeni, da, če napák izkoriščate Svetla Bitja, ne delate slabo Njim. Delate slabo sebi, ker se obtežujete in nižje vibrirate.

In zato je pomembno, da čutite, da spoznavate, da ne poslušate ljudi okoli sebe, da ne hodite od guruja do guruja, da ne iščete od nekoga do nekoga, kajti vse imate v sebi.

Ne recite, da ne zmorete!

**Recite, jaz zmorem in bom, ker sem vreden, ker sem želen, ker sem časten in veličasten!
Ker sem ljubezen in to želim biti in obstati. Stati. In biti znova tisto, kar sem nekoč bil.**

Zato so se duše Vesoljnega stvarstva masovno utelešale na Zemlji, ker je edini svet planet, kjer je razkroj, kjer je možnost preoblikovanja, kjer je možno še secirati, ločevati in razdeljevati.

LJUBEZEN JE NAJMOČNEJŠA ENERGIJA, DANA OD IZVORNEGA BOGA

V nekemu momentu, ko prestopite vse to, kar je zemeljskega, pričnete dihati z nečem, kar je Zgoraj. Pa to ne pomeni, da vas bo odneslo nekam, da ne boste prizemljeni. Nikakor ne! Ljubezen ne rabi prizemljitve. **Ljubezen je najmočnejša energija, ki je povsod, ki je v vsem, kjer se zmore povezovati, pretakati, filtrirati, čistiti, se nahajati in usmerjati kjerkoli, v komerkoli, kamorkoli. Torej, se nimate česa bati, če postanete in ste. In ko dozorite, da ste ljubezen.**

Kajti le Ljubezen je tisto, kar je Izvorni Bog tudi dal, je vdahnil in dodal, predal Sam Sebe v iskro gibanja, lesketa, kreiranja energije, da je nekoč, nekdam, nešteto svetlobnih neštetihi časov in vsega, nastalo prvo živo bitje.

PLANET ZEMLJA JE VELIČASTEN PLANET, KER LAHKO SAMEGA SEBE PREOBLIKUJEMO

Ne govorimo o planetu Zemlja. Planet Zemlja je igračka za tisto nekaj, kar je več od vsega.

Zakaj pa je Zemlja tako zelo veličastna in pomembna?

Torej, zato, ker filtrirate. Torej, zato, ker sami sebe pobirate. Torej, zato, ker sami sebe preoblikujete. Ker vem, da želite biti nekaj več. Da želite iti, zmagati. In na koncu, da zmagoslavno vzdignete rokó.

Ne da ostanete ujeti v Zemlji, ki bo ne dolgo tegá, v neki bližnji in ne daljni bodočnosti, postala Sonce in v sebi ujela vse tiste, ki bodo z Reko Življenja smrti obstali in se pretakali v novi svetlobi ujetega večnega časa.

Ne želite biti to!

Ampak, ker zvišujete frekvenco, ker Sem prepričan, ne da vem, ne da vam zaupam, ne da upam upati, Jaz Sem prepričan, da boste vsi zmogli v sebi prebuditi tisto nekaj več.

Zakaj?

Ker prav to vam je odskočnica za to, da Nas slišite, za to, da začutite vsako Našo Besedo, ki vam je podana v Ljubezni do vas, do vašega srcá, da se VI preoblikujete, da vi ne delate spotikljajev. Kajti, VI padate, ne Mi. Vas boli, ne Nas. Vi se ranite, ne Mi.

Torej, ali Mi potrebujemo toliko milijardnih svetlobnih ali milijonskih let stopiti nazaj, stati ob vas in vam podajati prastara znanja, neštetega časa, ki ga na Zemlji nimate?

Zato, ker Smo prepričani v vas, da vi to zmorete, da vi zmorete pričeti živeti to, kar vam dajemo, da vi zmorete sebe postaviti in biti v času življenja srečni, kajti ustvarjate matrico Ljubezni. Ustvarjate in postajate, da boste živeli svoje sanje.

NAŠE SANJE SO POVEZANE Z NAŠO ZAUBLJUBO

Koliko izmed vas pa živi vaše sanje?

Zelo malo ali skorajda nič v primerjavi s tem, kar ste bili.

Vaše sanje so povezane z vašo zaobljubo.

Kje so vaše zaobljube?

Ko ste iz Sveta Višine, veličastnega vsegá, gledali v globino Zemlje, tukaj, kjer se trenutno nahajamo vsi, v zemeljsko življenje in gledali zablojene duše, izgubljene duše, ki se spotikajo in obstojijo. Zakaj?

Ker sovražijo, ker si lastninijo, ker **hočejo** materialnost, ker **hočejo** nekaj več. Ker ne glede na ceno, kakršno plačajo, hočejo biti ujetniki vsegá, kar je zemeljskega.

In ker ste nekoč tudi sami stali nad poljem, gledali v globino in dejali: »Kako je mogoče, da nekomu ni jasno, da ne razume, da ne čuti, da ne ve, kako živeti, da se reši? Da se razreši karma, ki se mu vije tisočletja, stoletja ali le generacijsko?«

Takrat ste dejali: »Jaz poznam pot. Jaz bom naredil to! Jaz jim bom pomagal. Jaz bom stopil v globino in postal del njihovega življenja. Jaz bom tisti, ki jih bom peljal! Jaz sem tisti, ki bom popeljal določeno izbrano energijo, določeno izbrano silhueto, določenega posameznika.« Morda celo brata. Morda celo ženo. Morda celo ljubezen, ki ste jo nekoč imeli. Morda celo nekoga, ki ste ga čakali.

Tedaj ste se spustili iz Svetá Veličine Usode v globino, ker ste vedeli, kaj morate narediti.

Vaše zaobljube so postale vaša kreacija vaših sanj.

In ker ste pozabili sanjati, ker dajete sanje nekam na obronek, nekam, kjer mislite, da je to le za otroke, ste postali nesrečni, ste postali zadirčni, ste postali služabniki, ste postali sužnji, ker bežite od sebe, od vsegá, kar ste. Ker, ko ste Zgoraj, ste samo to, kar ste.

In ko se spustite v Zemljo, ste to, kar ste. In ker ne živite, se iz življenja v življenju obdajate s plastjo. Počasi venite. Tonete. In vam zatirajo vaše sanje.

Če ni šlo zlepa, je šlo zgrda. Obešanje, kurjenje in marsikaj.

Vendar, sodobni čas ste vi.

Vi zmorete sebe postaviti, da se rešite. Vi zmorete sebe postaviti v to, da ste znova tisto, kar ste. Z vso svojo glamurozno postavitvijo, kar ste osvojili skozi življenja, vse do tega trenutka, tukaj in sedaj.

Tudi, če ste padli, tudi, če ste škodovali – ko enkrat ozavestite, ko enkrat odplačate, ko enkrat preoblikujete spomin, ste zmagali, ker imate izkušnjo, da nočete tega, da nočete škodovati, da želite samo biti, biti ljubezen, postajate vedno bolj izvorni.

Šele takrat, ko preprosto le ste in ko boste, ko boste zaznali sebi, v sebe, v sebi – kakorkoli obračam, znotraj in na zunaj, ko boste pričeli živeti svoje sanje, ko boste pričeli biti to, kar ste, boste zmagovalno vzdignili rokó in boste skozi sebe preoblikovali svet. Skozi sebe boste postavili svet! Skozi sebe boste postajali vse – kot bi okužili druge za seboj.

Postajali boste ljubezen. Eden drugega boste premikali. Tudi tiste, ki niso v duhovnosti. Tudi tiste, ki trpijo. Tudi tiste, ki so zašli.

Ljubezen je tisto nekaj, kar prebuja ljudi, da se ne uničujejo, da se ne rušijo, da se ne drogirajo, da ne pijejo, da se ne obešajo, da se ne prodajajo za prazen nič.

Torej, ko pridete v to, odpade vsako mnenje, kaj si kdo misli, kako si kdo misli kaj o vas, ker se boste preprosto le še nasmehnili. Ker, kar ste bili Zgoraj, postanete kar ste Spodaj. Ko postanete to Spodaj, se aktivira tisto, kar je Zgoraj, se odprejo in povežejo civilizacije različnih smeri. Se aktivirajo izven zemeljske planetarne energije. Se pričnejo približevati in sodelovati z vami – marsikateri, ampak ne zato, ker se odločite, da boste danes malo duhovni! Ampak, to je življenje.

Ampak, tudi to je dobro, če se odločite, vsaj tisti dan. Morda se boste spomnili en dan, da je bil pa morda tisti dan, ko ste bili pa morda res srečni.

To je paket, kjer vas pričnejo postavljati in sestavljati, kjer prehajate do védenja, do znanja in vsegá.

POMEMBNO JE, DA SE ZAČUTIMO, PREDVSEM PA SPOŠTUJEMO SAMI SEBE

A pred tem morate sploh začutiti sami sebe.

Ko pričnete čutiti sami sebe, pričnete zavedati se vseh tistih, ki vas gradijo, vseh tistih, ki sodelujejo, vseh tistih Bitij, ki z vami od prvega utripa dihajo. Ko vi nastajate, ko za vas skrbijo Angeli Zemlje, Življenja, ko skrbijo za vas Angeli Neba, ko za vas skrbijo Angeli Stvarstva, ko

za vas skrbijo Odposlani Angeli, ki se na marsikatero množenko, tudi do tisoč različnih Bitij nad vsakega posameznika obrne, postavi in sestavi, da pridete do telesa, da ste tukaj, kjer ste.

Zato pričnite spoštovati sami sebe. Zavedati se Bitij okoli sebe. Spoštovati Bitja, ki vas vodijo. Ne Mi! Svoje! Najprej svoje!
Pojdite korak po koraku.

Ko boste začutili, da ste povezani z vsemi Zgoraj, da ste svetloba, da ste ljubezen – ne rabite besed, kaj ste!

Dejanja vas preoblikujejo. Dejanja vam spremenijo barvno energijo. Energija se razlije. In vsakdo vas opazi.

Jaz Sem prepričan, da v pozitivne smeri, ker ste pravi, ker v vas ni zlobe, ker v vas ni hudobe.

Kljub temu, da se Oče včasih malce pojezi nad vami, je to vedno dober rezultat. 90 procentov od vseh, ki poslušajo, vzamejo v pozitivno. Nekateri pa v slabo. Ampak samo tisti, ki ne razumejo, ki ne dojamajo, ki morda še niso pripravljeni na tisto nekaj več.

Skozi življenje se torej izoblikujete.

Ko pričnete spoštovati vse tisto, kar je vaše in ne posegate po nečem drugem, se pravi, ste prvi korak osvojili, da ste morda pripravljeni za »tisto« nekaj, nekaj več.

V sebi tedaj imate že ljubezen, živite ljubezen in ne uničujete, ampak samo podprete, pomagajte, odstopite, prestopite in greste svoje poti.

Živite ali sledite svojim sanjam, ne glede na vse. Se pravi, se držite koncepta, da ste, kar ste, da sledite sami sebi. In vsakdo zmagaja! Vsakdo! NI JUNAKA, KI BI PADEL POD TEŽO SVOJIH SANJ! Ga ni. Preizkušeno!

Tudi Sam Sem Tisti, ki nisem padel. Če nisem Jaz padel, ne morete niti vi, ker ne odgovarjate za vse, kar odgovarjam Sam!

Torej, upajte, zaupajte, ljubite in spoštujte!

Na ta način ne boste rušilni in uničujoči do sebe. Ne boste uničevalni do svetá okoli sebe. Zmorete osvojiti sprejemanje Bitij, ki vas vodijo. Zmorete osvojiti vse, kar je nad vami. In to je prvi korak, da boste skozi to, posledično, zmogli sprejeti vsa Bitja tujih civilizacij, ki so morda močno, močno drugačna od vas.

Zmogli boste na takšen način biti simbiozni. Zmogli boste biti enakopravni vsem Nam. Zmogli boste biti del Našega poslanstva, del Našega teama, del Našega življenja, del Naše večnosti. Morda celo planetov, ki Smo jih znova ustvarili, ki Smo jih reševali. Ki Smo sestavljali in postavljali.

Mi rabimo to. Ker prav skozi to bo v Vesoljnemu Stvarstvu, tudi na kompaktnosti, prišlo do miru. Vojne se bodo zaključile. Ne samo pri vas! Tudi v drugih galaksijah. Ne bodo več rušilni.

Nova bitja, kot ste vi, ki osvojijo v sebi ljubezen, ne uničujejo Matere Narave, ampak sprejemajo, spoštujejo. So celostni.

Mi potrebujemo vas. Potrebujemo bitja, kot ste nekoč morda celo bili.

Če niste bili, nič hudega!

Skozi življenje se preoblikujete in lahko si odprete duri. Zato je Zemlja veličastna.

Cenite sebe! Spoštujte sebe! In boste videli, da kar gradite tukaj, je vam odprta pot za k Nam. Drugam. Kjer koli si boste izbrali, kamor koli boste želeli, boste živeli v miru.

Tisti, ki bodo hoteli nemir, ne bodo živeli z Nami, ker bodo zaostali.

Mi ustvarjamo nove galaksije, v katerih vlada mir.

Dovolj je bilo rušenja! Dovolj je bilo uničevanja! **Iščemo prvobitne. Iščemo Izvirne.**

Na marsikaterih galaksijah, na mnogih planetih, ki jim ni števila, smo ustvarili mir, smo ustvarili nove planete, nova življenja. Smo ustvarili ravnovesje, ki ga ne bomo dopustili, da ga bodo rušili novinci!

Zato ne zmorete vstopiti med Nas, do Nas, v Naše življenje, če ne boste enakopravni. Če vi ne boste sprejemali Nas, Mi ne moremo sprejeti vas, ker boste rušilni in uničujoči. Mi tega ne bomo več dopustili!

SMISEL ŽIVLJENJA NA ZEMLJI JE, DA SMO SREČNI

Zato je čas, da se na Zemlji, V ČASU ŽIVLJENJA POSTAVITE ZASE. POSTANITE TO, KAR SANJATE! PRIČNITE ŽIVETI! Ne v izobilju vsegá, ampak v tem, da ste srečni.

Če ste srečni v tem, da se ljubite, da spolno občujete, **OBČUJTE**, če vas to osrečuje, ko zlezete iz žene, iz ljubice, iz sosede, iz prostitutke, iz mimoidoče. Če vas to osrečuje, da ste 24 ur, skozi celo življenje srečni in dobivate to nazaj in vam ona to vrača – potem so to vaše sanje. Če niso, opustite! **IŠČITE SEBE! NAJDITE SEBE! Ker pritegnili boste usojeni delež, ki ga imate v drugemu, v partnerju, v tistemu nečem, kar vi iščete.**

Iščite sebe in našli boste sebi partnerja, ker boste v partnerju našli sebe. Skozi to boste ustvarili močno vez na Zemlji. To je osnova spomina gradnje, kjer boste ustvarili matrico, skozi katero in s katero boste odpotovali k Nam.

Pri Nas boste živeli v izobilju, simbiozi. Ne boste varali. Ne boste iskali, ker ste se našli na najnižji točki. In to je tisto, kar smo v Izvoru imeli. In to je tisto, kar vi iščete na Zemlji, pa ne najdete, ker ne ustvarite. Ker morate ustvariti, da boste našli, da boste živeli, da boste imeli.

Zakaj bi v življenju trpeli?

V nesmrtnosti niste trpeli. V nesmrtnosti prvobita, življenja prvih planetov, ste bili srečni in ne nesrečni. Spomnite se tegá!

Zato iščete po sreči. Zato iščete, da bi bili srečni. Iščete ljubezen.

Lahko postanete sovražni, ker ni ljubezni. Napadalni, ker nimate ljubezni. Pa ne vi, v sebi, ker vam že kot otroku morda niso dali ljubezni.

A ne kažite s prstom na mamo, na ata, na soseda, na teto, na strica, na kogarkoli, da so drugi krivi! To je obsojanje.

Ustavite se. Ustavite se in obstojite.

Vprašajte se: »Ali sem srečen?«

Nisem.

Dobro, to je prvi korak, da ste iskreni do sebe.

Vprašajte se naprej: »Kaj me dela nesrečnega?«

Če bo odgovor odnos, če bo odgovor v temu, pomislite, ali želite nadaljevati ali izpustiti? Želite drugačnost? Zgradite se, da boste dobili drugačnost! Da boste pravilno in čisto po svojemu občutku dejali: **»To je partner, ki ga želim imeti. Takšnega želim imeti. Takšno energijo želim imeti.«**

To je kreacija. To je zorenje. To so vaše sanje. To je življenje.

Zemlja pa je trpljenje, zato, ker ga sami povzročate. Sami v celovitosti vsega!

Živali ne rušijo. Živali le vzamejo toliko kot rabijo. Rabijo življenjski prostor, ki ga je odvezel le človek. Živali rabijo le hrano, toliko, da se nasitijo. Ne ubijajo in ne uničujejo kar tako, iz užitka. Nikoli in nikdar!

Vzamejo in porabijo vse.

Ali človek vzame toliko kot rabi in porabi?

Torej, na Zemlji ustvarjate spomin. Spomin dogodka, ki se različno niza glede na čustvena stanja. **Glede na ljubezen zmorete preoblikovati in aktivirati in se povezovati v prihodnost.**

Tisto, kar ste, če niste zadovoljni, spremenite. Ne govorite. Spreminjajte. Priznajte si. Sebi! Ne drugim! Sebi!

Če ne opazite, ker nočete opaziti, vzemite list papirja in pišite. Čez teden dni preberite. Čez mesec dni preberite. A ne razmišljajte. Postavite si, kaj želite, kaj imate. Postavite se, koliko sanj ste imeli, kaj ste sanjali – kaj od tega živite.

Torej, vizuelni ste. Kompaktni ste, tukaj in sedaj. Morda rabite vidne besede. Morda pa le zorenje. Morda pa le trpljenje. Da končno rečete: **»Dovolj je! Ne morem več!«** In se ne obesite. In se ne zadrogirate. Ampak rečete: **»DOVOLJ JE! Želim biti srečen! Postal bom srečen! In ne rabim, da nekdo veruje v MOJE sanje! Ker moje sanje so tisto, kar sem, kar sem bil, kar sem si zaobljubil.«**

Nihče vam ne more vaših sanj vzeti. Nihče vam ne zmore zrušiti tistega, kar postavljate in oblikujete. NIHČE! Ker nihče vam ni dal od baze Zemlje življenja.

POMEMBNO JE, DA STOJIMO ZA VSEM, KAR USTVARJAMO, ZGOSTIMO ALI PREBUDIMO

Torej, vse, kar ustvarjate, je tona, masa energije, ki vas zagotovo povzdiguje, povečuje. In posamezniki, malo po malo, drobec po drobec se spreminjate.

Veselite se in radostite se vsake zmage. Vsake male zmage. Malih korakov. Pohvalite se! Spodbudite se!

Kajti, pohvalite sebe. Pohvalite Bitja, ki so soustvarjali trenutek.

In vedno znova se vprašajte: »Sem to naredil iskreno ali taktično? Sem naredil to z ljubeznijo?«

To je sito dogodkov, kjer bodo višje vibrirali, kjer boste oddali signal, kjer boste pripravljeni za nekaj več.

Ko, če in kadar, ko, kadarkoli, se pravi, se izteče vaš čas, se boste združevali z vsemi spomini, z vsem, kar ste – kar ste ustvarili, kar ste zgostili, prebudili – je to nekaj, kjer se združi vse v eni celovitosti.

Nič več se prenaša na rod, na naslednji rod, ker ni več časa, da boste prenašali in bežali pred lastnimi dejanji, tako kot некоč. Ni več časa, da boste dejali: »Bodo moji potomci naredili!«

NE! Kar ste ustvarili, zagovarjajte, stojte. Če ste naredili slabo, stojte za tem. Stojte. Imejte obraz! Imejte hrbtenico! Imejte karakter! Kajti, to ste, kar ste!

Kadar pa, iz nemoči naredite slabo, ni nič slabega, če niste taktično nekaj izpeljali. Potem vam ni pomoči. Potem je karma. Potem je popravljanje, preoblikovanje.

Če pa iz nemoči nekaj naredite, se marsikaj odpusti. Ali pa je to tisto, kar je na tehnični moralo biti, da se davnina preoblikuje in zbudi.

Jaz verjamem, da zmorete sebi postaviti novi jutri. Jaz globoko verujem v vas, v vse vas, kajti na vas svet stoji.

Mi imamo svoje. Bitja, ki so z Nami, v današnji povezavi, imajo svoje. Mi bi že zdavnaj, zdavnaj lahko odšli in se odmaknili od vseh ljudi. A imamo trdi oreh – Našo Lanjuško, ki ne popusti. In zato Smo tukaj, kjer Smo! Zato, ker se je ONA izbojevala, da Smo, kjer Smo.

Zato cenite vsako Besedo, ki jo dobite. Tudi, če je včasih pikra in direktna.

Če niste nič povzročili, ne dajajte si do srca. Se le nasmehnite in pojdite dalje. Tisoče in tisoče vas je. Milijone vas je.

Tisti, katerim je beseda namenjena, se vedno zbudijo, ker piči prav v pravega. In premakne točno tisto, kar mora premakniti zato, da bomo некоč skupaj. Da boste lahko srečni, ustvarjajte matrico življenja tukaj in sedaj.

Ne bo dolgo, ko bo vaše fizično oko še bolj intenzivno zaznavalo – ne svet duhov, ampak svet tuje civilizacije. Zaznavali in zavedali se boste, priseljenih in začasno nameščenih, umetnih –

hm, kako naj opevam?, mest, da, plovil, ki se gibajo na Zemlji, ki se povezujejo in so v globini Zemlje povezani z marsikaterimi drugimi.

Vendar, kakorkoli že.

Ne obremenjujte se s tem, kar je. Ne poskušajte dokazovati, ampak postanite luč. Postanite ljubezen. Postanite iskra preobrata in lastne zmage.

Le tako pride trenutek, kjer boste zmagoslavno vzdignili rokó in boste dejali: »To je to! Vredno je bilo!« Ker boste postali in obstali za tem, kar ste zgradili.

Nihče več vas ne bo spreminjal, ker ste ustvarili zapis, s katerim boste prepotovali, se potopili, se zgradili. Se stalili. Se postavili v eno celovitost enega vsega.

In tedaj boste dejali: »Bilo je vredno vsako trpljenje! Bilo je vredno. Mučno je bilo.« Ampak, nikoli več nobenemu ne boste prizadejali niti toliko, da bi komu skrivili las.

Torej, življenje je pri vas. Ljubezen je znotraj vas. Vzemite ga. Zgradite se. In prebudite se.

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. Sedaj smo nekako pripravljene za to, da nadaljujemo z drugim delom ali pa, da vstopimo v drugi del tega Našega in vašega popotovanja.

Lepa dobrodošlica še nekaterim, ki so se dodatno, tudi v vmesnem svetu, priključili. Tako, da (op. pozdrav v Ozvezdnemu jeziku). Ja. In, kakorkoli že. Sedaj je čas vaših vprašanj. Malce smo preleteli vsako besedo kar nekajkrat, pregledali vse vaše silne zahvale, prošnje, želje. Zagotovo se bomo potrudili za to, da bomo v čim večjemu številu čim večim zmogli pomagati, prestopati. In kakorkoli že, pri različnih postavitvah, na katere ste poprosili, tudi pomagati.

Vendar, vprašanja – je pravzaprav čas, ki je omejen. Tako, da bom dopustil, da se obrnete na Nas. Kakorkoli že, Jasanta, na Naše postavitve, prevode in pričnimo s prvim vprašanjem. Kar izvolijo.

»Hvala za besedo.«

Jasara.

»Prvo vprašanje se glasi takole: »Kaj pomeni biti to, kar si?«

Mhm. Zelo veličastno vprašanje!

To pomeni, da stojite za vsako besedo, ki je s čustvi podprta v čutnem delu, da točno veste, da ne greste proti sebi in da obstojite. In skozi to gradite sebi in svoj jutri.

Če bi vas skozi življenjsko popotovanje dejansko naučili biti to, kar ste in vam samo dopustili, da ste, kar ste, že od prvega vdaha dalje, da vas ne bi programirali, da vas ne bi ustoličevali, omejevali, preoblikovali, bi dejansko v enem samem popotovanju enega življenja zagotovo izživelili svoje sanje.

Ker, ko bi sledili sami sebi, bi sledili svojemu nagonu, svojemu občutju, svojemu Instinktu. To pa je Bitje, ki vas vodi v vsej svoji lepoti in je edino Bitje, ki vas spremlja budno skozi vsa popotovanja in vam vpliva na vaš občutek, na vašo vest, na vašo popotnico.

In če bi sledili temu toku, bi vsekakor sledili tudi samemu sebi.

»Zakaj je tako zelo pomembno, da smo srečni? Kaj ustvarjamo takrat, ko smo srečni? Kaj se dogaja takrat? In, kako si pomagati, ko smo daleč od tega stanja?«

Sreča je beseda, kjer nekako zajema energija tistega, kar ste.

To pomeni, ko ste srečni, ste radostni. Ste ljubeči. Ste neškodljivi. Ste neukazovalni. Ste nerušilni.

Ste preprosto radost in sproščenost.

Sproščenost je veselje. Je tisto, kjer se energija odpre in razliva. Kjer privabite nasmeh na obraz, ker ga oddajate. Ker iz vas to izvira. In ste kot val toka energije, ki spreminjate.

In če pogledate le vašega radostnega otroka, ko se od srca nasmeji, ko vidi vaš obraz nad zibelko, vam nasmeh prileze na obraz kar sam.

In to je to. To je tisto, kar je sreča. Kar je vsak otrok, brez pričakovanja, ampak samo je. Zato je milina. Zato je ljubezen. Zato je toplina do vsega ali vsakogar. Tako do živali, rastline in vsekakor, tudi človeka samega.

»Kdo sem jaz? Kako naj se zavem samega sebe?«

Marsikdo prihaja, skozi spajanje, v povezavo z različnimi bitji. Največ težavic ali preglavic imajo skozi popotovanja ali potepanje, iz, ne samo iz življenja v življenje, ampak iz sveta ali plasti vsi tisti, ki so nekoč, nekdanj močno zašli. Ali pa so se zaljubili v nekoga, ki ni bil zrel. Ali pa, skozi usmiljenje, se je predal ljubezni ali povezavi.

To pomeni, da marsikdo med vami je bil nekoč morda vodnik, morda zvodnik ali kakšen angel komu. Ne samo Instinkt ali katero drugo Bitje. Se pravi, postavitev izbire, od kod nekdo hoče, želi ali je pripravljen pomagati, je pač različno.

In skozi to se je nekdo lahko odločil za to, da se preda napačni ali drugi vrsti, ki še ni dozorela.

Običajno prihaja potem do spajanja dveh bitij v eno izmed rojstev. In veste zakaj?

Zato, ker tisti, ki je bil ljubezen, ki se trudi za nekoga, ki mu mora dati vso predano ljubezen, kljub temu, da je morilec, kljub temu, da je rušilec, kljub temu, da ga razumeva, da ga podpira, se na koncu pomeša med njega in gresta skupaj v rojstvo, da mu je kot vest, da mu je kot tisto nekaj, kar ga žene.

In takšni ljudje, posamezniki ali duše, postanejo zlit in imajo izredno izrazito polje moči Teme in Svetlobe. In kot bi se premikal in gibal sem in tja. To je najtežje.

Ampak, prav to je najmočnejša rast za tiste, ki so prepleteni.

Vsem ostalim je dosti lažje.

V takšnih sestavljankeh pa se lahko znajdejo tudi nekateri, ki so lahko popolnoma zašli in prosijo za to, da jih Nekdo usliši in da se zavestno odloči vstopiti v telo, da gre kot duša spajanja v eno reinkarnacijo, kjer morda, na vsakih toliko časa, na vsakih toliko dni pride tisto nekaj toplega, tisto nekaj svetlega, na površje.

Tako, da, zavisi, kakšna je popotnica.

Ni zlatega pravila!

Najlažje pa je tistim, kateri so uspeli v telesu ostati enosti ene celote.

To pomeni, če ste bili v Izvoru ženska in ste skozi življenja bili in ostali ženska, ste močno trpeli, bili močno trpinčeni, ampak se niste razbremenjevali zato, da bi sebe preoblikovali v novo, nevtralno vlogo moškega. Ali obratno.

Mnogokrat pa iz golega trpljenja se marsikdo je odločil, da bo za svoje potomce ali za nekoga, ki mu je blizu, se odločil za ponovno rojstvo ali mešanje te energije.

Tako, da, na Zemlji imate skupek vsega.

Tako, da **je najbolje, najbolj mogočno, najbolj zrelo, ves čas opazovati tisto notranje hrepenenje. To ni um in razum. Energija takrat ni v zgornjemu polju, ampak znotraj.**

To je tako, kot bi vas nekdo posedel za mizo in vam pričel govoriti, kaj boste in kaj ne boste. In vas postavi v tisto nekaj, kjer dobro veste, da morate molčati in samo ste prijazni, ste vljudni in poskušate zbalansirati vse skupaj. V resnici pa bi se raztreščili, raztrgali, raztepli na milijon koncev in krajev kot energija in bi kričali. In bi delali čisto nekaj drugega.

Se pravi, to ste vi.

Prav tisto noter. Tisti neki upor. To je tisto, kar imate v osnovi mase vsega. Izhajajte iz tega in boste vedno vedeli, kdo, kaj in zakaj.

»Kako naj se napolnim z ljubeznijo, ko pa sploh ne vem, kaj ljubezen je?«

Ooo. **Ljubezen je tisto, ko preprosto čutite – najprej, da niste uničevalni.** Ko ste, kako naj opevam preprosto, po vaše? Ker pri Nas bi dejali:

Ljubezen je vsak trenutek. Vsak vdih. Vsak utrip. Vsak gib. Vse, kar se giba je živo, je potrpežljivo, je sijaj, je energija gibanja. Je ljubezen.

V vašem jeziku pa bi dejal, da je ljubezen predanost, harmonija in omogočanje čakanja, da drugi dozori, da drugi dojamejo in da jih lahko, v določeni točki zmorete izpustiti, ko začutite, da postajajo rušilni za vas.

To pomeni, da ste ljubezen v takšnem konceptu, kjer zmorete dopustiti drugi osebi, da izživi svojo karmo, da se opeče in trpi, da zmorete stati in obstati kljub tisočkratni prošnji, kljub tisočkratni smeri, da dozorite, da veste, da to ni vaše. Da je to neki program, neki spomin, skozi katerega lahko on doživi, dozori in sebe pretoči v višjo energijo.

Ljubezen je tudi to, da dopuščate vsem živim bitjem življenje.

Tudi komarjem, na primer, ki jih Naša Mala Lana vse potepta. Ampak, malo Jo Moram pohecati. Pravi, da so krvosesi. Dobro, naj bodo!

Vendar, kakorkoli že, vse je živo bitje. Nekatere imate malce rajši, nekatere malce manj radi. Da.

Gremo v osnovo, kjer vam malo odštejemo v vaš prid, kljub temu, da kakšno komarko udarite, kakšno muho in še morda kakšno takšno, malo bitje, ki pa, kljub temu je umetno bitje. Vendar, imajo čustva in imajo čut. Tako, da – malo Ji Moram oporeči!

Kakorkoli že. **Ljubezen je, da dopuščate, da drugi lahko cvetijo, zorijo in da so, to kar so. Da jim ne vsiljujete svoj prav, da jim ne vsiljujete in jih ne prepričujete in jim ne dopovedujete, ko vidite, da niso zreli za to, da bi vas slišali. In da zmorete, v nekemu konceptu, samo biti, stopati v tistem, kar vi čutite, kar vi ste. In to je ljubezen.**

Skozi to vi zgradite svoje polje, svoje jedro. Vaša energija se razlije po vaši avri. Postanete sijoči. Postajate oddajniki. Postanete vzorniki. Postanete energija, kateri vsi sledijo ali večina sledi.

Ali pa postanete vzor, ko se marsikdo obrne v to in pravi: »Če je on, bom tudi jaz!«

Ta energija se razlije po energiji druge avre in vleče in postavlja, programira in nikoli in nikdar ne obupa. To je ljubezen.

»Kaj storiti, ko si nekako prepričan v svoj prav? In s tem rušiš odnos in ljudi. Trpijo. In žal ti je. Vendar, slediš sebi. Vsaj tako upaš?!«

Ko človek začuti, da mu nekateri ne sledijo, najtežje v družinskemu krogu.

Vendar, Bom dejal tako:

Vedeti morate, da skozi družinski krog niste izvorno vezani. Morda nekaterim ali mnogim, njihovi prvobitni, izvorni prijatelji, domači družinski krog, morda sploh niso več porojeni na Zemlji. Morda so že prestopili in odšli drugam. Morda so reinkarnirani. Morda so že v Usodi. Morda so že nesmrtni.

Torej, vi tukaj, v bazi Zemlje, morate vedeti, da ko zorite, privabljate enako k enakim.

Če ste vi prišli do točke, da začutite, da rabite nekaj več, kot vam drugi omogočajo in vas vlečejo nazaj, preprosto se obrnite v sebe in bodite iskreni do sebe.

Kaj želite?

Imeti to, kar imate? Se postavite v obdobje petih, deset let naprej – ali ste zmožni v takšni igri, takšni energiji biti in cveteti in sebe nadgrajevati? Ali pa zatreti, kot ste tisočletja to radi počeli? Kot radi počnete še marsikdaj tudi danes, v sodobnosti!

Torej, zrelost je izpustiti in dopustiti, da tudi drugi, morda skozi izgubo nas, morda skozi naš vzorec, morda skozi posameznika dojamejo, da je čas sprememb.

Nikoli in nikdar pa ne dopovedujte, ne prepričujte! Ampak, prazne besede so vedno in večnost le prazne besede.

Živite! Bodite vzor!

Energija je tista, ki odraža. Kajti, sreča se vam razliva na oči. Na obrvi – pazite to! Na pogled. Na to, kar ste. Sledite temu in boste zmagali.

»Kako otrokom pokazati pot srca? In kako naj ji sledijo ter tako gradijo sebe?«

Ali mislite, da rabite otrokom kazati pot? Ne!

Vi bi morali njim slediti, ne oni vam!

Ko imate novorojenčka, ste vsi srečni. No, več ali manj.

Večinoma pa se dogaja – dokler so otroci pridni, ne pokakani, ne pobruhani, ne tečni, ampak radostni, so oni tisti, ki so ljubezen. Zato sijajo. Zato žarijo.

Otroci, ko shodijo, ko se gibajo, nikoli ne gledajo, ali je kdo skromen, ali je umazan ali je čist, ampak radostno pritečejo, se nasmehnejo, pobožajo, se oprimejo – zrelega, starega ali mladega. Ne izbirajo, ker samo so.

Torej, če otroka v takšni liniji bi bili zmožni vzgajati, bi mu dopustili, da ga ne bi prevzgojili, bi mu dopustili, da je ljubezen, bi vi v sebi zbudili ljubezen, brezpogojno ljubezen in bi se vi naučili, vi zgradili in postali to, kar je otrok.

Ampak, saj veste, bolj zabavno je otroka spremeniti, ker je lažje. Saj veste, postavite mu merila. Omejite ga. Postavite mu, ne samo za hrano, tudi s spanjem, z učenjem, z vsem, kaj je prav, kaj ni prav.

Celo tako daleč greste, da pravite: »S tem otrokom se boste družili oziroma se boš družil. S tem otrokom se ne boš družil! Ta starš je visoke kvalitete, ker ima dobro zaposlitev in veliko denarja. S tem se boš družil! S tem, ki je pa ubog ali skromen, se pa ne boš družil, ker je sramota!«

No, in kje smo potem? Pri vzgoji!

In potem se vračamo znova nazaj. In padamo. In drsimo.

In otroci ne rabijo nas, da jih vzgajamo! Otroci rabijo, da samo so, to kar so.

Mi bi morali slediti njim kot starši.

Jaz ne morem opevati Mi kot Jaz. Saj veste, Naše izražanje je malce drugačno od vašega. Vendar, kakorkoli že, se razumemo.

Ko pa zaidete vsi – tako starši, ki izgubijo občutek za to, da so, kar so in postanejo nekakšna figura na področju nekega zakona, figura na tem, da hočejo, da zahtevajo, da se podrejujejo, da so podložni sistemu, da ne sledijo svojim sanjam, ker še zdaleč več ne vedo, kaj so sanje, kaj si oni sploh želijo, pa je čas, da najprej oni se ustavijo in se pogledajo v ogledalo, v obraz, v svoj jaz.

In se vprašajo: »Dobro, danes moram v službo. Ali sem srečen?« (opomba: zagodrnja)

»Ali sem navdušen?« (opomba: zagodrnja)

»Ali prekipevam od radosti?«

Morda pa pride kakšen, ko pravi: »Wau, danes grem v službo! Danes bom nekaj novega naredil! Danes je popoln dan!« (opomba: pove radostno)

Mmm, vidite – osnova! Pa tako zelo preprosto je!

Ampak, kaj odgovarjate?

»Saj je denar. Saj je dobro! Saj bom preživel! Vsaj plačam položnice. Vsaj stanovanje imam. Vsaj ... bla, bla, bla, bla ...«

Peskanje oči in tlačenje v sebe in v sebe.

Kako pravite pri vas?

Goltate! Dobro. Goltate. Pa goltajte!

Potem postanete nervozni. Postajate obteženi. Postajate željni, da neke zbrano energijo gostljatosti daste na površje. Potem greste na partije, se zadanete, uživate, žurate in ste brez skrbi. In ste v začaranem krogu.

Morda nekateri ste malce bolj izvirni in greste tečt. Morda nekateri so še bolj izvirni in grejo jest zato, da še bolj potolažijo svojo žalost in da še več bremena dajo v sebe.

Zakaj že?

Zato, ker nimate hrbtenice! Zato, ker nimate sanj! Zato, ker razmišljate, da nekaj ne morete! Zato, ker niste vzgled svojim otrokom! Zato, ker ne upate saditi paradižnika in verjeti svojim sanjam! In morda iz paradižnika ustvarite nekaj več. Morda iz travnate bilke narediti nekaj več?

Morda iz nečesa, v kar nobeden ne verjame in vi mislite, da ste nori, lahko prebudite prastara znanja, prastara veščine, ki ste jo imeli, iz katere ste izviral, katero ste uporabljali, da ste se hranili in lahko Zemlji doprinašate nekaj več.

Torej, zopet smo pri vas! Vaše zrcalo, vaše jedro.

»Če jaz oddelam in dodelam oziroma končam, potem moji hčeri ne bo treba nič oddelati? Se vse konča pri meni?«

Najprej morate vedeti, da vsaka oseba je svoja silhueta. Na primer: mati – hči.

Redkokdaj se zgodi, da se ena in ista energija razdeli v dva dela.

To je zmaga, če obe silhueti sledita svojim sanjam, da sta obe pripravljene živeti in delati in morda neko obdobje celo trpeti in vlagati v svoje sanje in krepiti svojega duhá, se na koncu lahko energija združi in postane ena celovita energija, kjer je izživeta karma, kjer je izživeta usoda in prestopa v nesmrtnost in odhaja iz zemeljskega vsega.

Lahko pa, to pa je več ali manj večina, kjer prehajate v družino različne duše.

Tako kot bi dejali – imate dvojčka, kjer prehajata dve različni duši. Včasih se zgodi, da se ena duša razdeli. Zato nastanejo enojajčni in so si zelo podobni. Ali pa dvojajčni, kjer sta si popolnoma različna. Ker je to, različne duše so. Različna popotovanja. Različni spomini.

Kar mati naredi, razbremeni lasten spomin. Skozi to postane vzor. Skozi to postane stabilen steber, kjer je to, kar je.

Otrok raste ob taki materi in stopi enako in se postavi in kreira svoje sanje. Živi svoje sanje. Hoče svoje sanje. In da svetu svoje sanje. In zmaga.

Torej, mati izživi svoje. Z vzorom spremeni otroku vsebino, oziroma jo na nek način razbremeni, ker jo spomni na to, da je to, kar je. Kar pomeni, da jo ne potisne v karmo energije, kjer bi jo vlekli navzdol. Ker takšen otrok je vzor drugim, jih skozi svoj vzgled spreminja in ne obtežuje, ampak kaže smer.

To je ena izmed najmočnejših energij, kjer lahko starš razbremeni otroka.

Druga energija je, da opravi karmično luščenje. Kar pomeni, da se davnina izživi. Kar ima od hčere v otroku pomeni, da tisti delež se izživi in se vrne nazaj v otroka oziroma tam, kamor pač sodi.

Ampak vedite, da za otroke ne delamo karmičnih luščenj, razen, če so, pač, na koncu življenjske poti in da so jim škodljivi dnevi. Takrat delamo tudi izjemo. Drugače tega ne delamo!

V naslednjih primerih pa je pravzaprav bistvo, da ne gledamo na to, da bomo v otroku spremenili in ga razbremenili.

Otrok je vezan na mater. Kar pomeni, ko mati raste, otrok raste. Ko mati veni, otrok veni. Če mati trpi, otrok trpi. Če se mati veseli in radosti, se otrok radosti za njo.

Torej, ali potrebujete še kaj več?

Poglejte, kako zelo zelo je enostavno. Tako zelo enostavno, da Mene praktično ne potrebujete več!

Izvolijo.

»Kaj... Hvala. ...Kaj se zgodi z nami, če ne dosežemo Usode? Kaj se zgodi z vsemi temi ljudmi, ki so del te Usode? Imamo karmo z njimi v naslednjem življenju? Imamo v naslednjem življenju potem novega usojenega partnerja ali ga sploh nimamo?«

Življenje na Zemlji je popotovanje v karmi. Karma je pravzaprav spomin, ki smo ga, ki ste ga in ga ustvarjajo, se pravi, na bazi življenja.

Se pravi, tam, kjer se ustvari zapis spomina, tam ga tudi je potrebno preoblikovati. Torej, ker ga ustvarjate na fizični bazi materije, ga je potrebno tam tudi PREOBLIKOVATI.

Čisto preprosto!

Zato se toliko časa vračate in vračate nazaj, dokler ne naredite sito razbremenitve, o katerem Sem predhodno tudi govoril, v prvemu delu. Se pravi, kjer so zapisi, ki jih polnete, na

samemu začetku, z ljubeznijo, se pravi, in to višje vibrira, ali v sredinskemu delu ali pa v spodnjemu delu.

Se pravi, to so tri osnovne plasti, iz katere potem oddajate signal.

Enako se dogaja tukaj, skozi vso to postavitev.

Tako, da Jaz bi vam vsekakor svetoval, da predvsem obrnite se v jedro same notranjosti. In preprosto, ne glejte na Usodo, ampak glejte na to, da sledite samemu sebi.

Takrat bodo pričeli se zapisi spreminjati. Razreševali in razbremenjevali boste zapise, ki so ustvarjeni po karmi. Višje boste vedno bolj vibrirali, ker boste iz trenutka v trenutek sledili samemu sebi.

Samemu sebi pomeni slediti svojemu srcu.

Svojemu srcu slediti pomeni svojemu Izvoru, svojemu Jedru, tistemu nečemu, kar je Zgoraj, kar je ljubezen.

Vedno bolj se približujete ljubezni, vedno bolj se bližate vrhu. Vedno bolj ste to, kar ste. V nekemu momentu zavibrirate v čisti ljubezni in prestopate v tok Usode.

Ko pravite ali opevate, da je nekako nedosežena točka Usode, je to pravzaprav čisto zgrešen pojem.

Skozi vsako življenje lahko dosežete tisto nekaj več. Ampak, ko dosežete prvokrat Usodo, ko izpolnete svoje poslanstvo, svojo zaobljubo, se ne vračate več.

Razen posameznih cvetk in marjetk, ki se spravijo v ponovno rojstvo. Tako, kot Naš Jezus, ki se je odločil tudi enkrat znova iti v to, da preoblikuje in še dopolnjuje. Ampak, kakorkoli že. Ni bistvo, da greste nazaj.

Zlomite se tedaj, ko vi pridete v Usodo. Izživite svoje sanje. Postavite svoje zaobljube in gledate svojo kreacijo, kaj ste NAREDILI.

Ko vidite, kaj ste naredili, ste ponosni na to, kar ste. In običajno ste vstopali v fazo čakanja. Tam padate!

Ko pridete v točko, ko čakate svoje otroke, ko čakate svoje partnerje, ko zavestno čakate tisto nekaj, da bodo nekateri morda dozoreli. In morda čakate energijo svoje partnerice, da tudi ona naredi, da zaživi in preide v točko Usode, se običajno lahko zgodi, da sami ponovno se zlijete v Zemljo, v življenje, zato, da bi znova podprli.

In znova ta cikel.

Vendar, zato tisti, ki dosežejo, dosežemo, presegamo – kakorkoli že, ni niti toliko pomembno. Se pravi, ko dosežemo Usodo ali, ko dosežete Usodo, da Bom bolj po vaše prevajal, se običajno odmaknejo zato, da niso v povezavi s tem etrom gledanja. Ali pa zaspijo. In spijo v Reki Vnebovzvetja, kjer čakajo in končno morda celo dočakajo.

V nekemu obdobju, če ne dočakajo, se pravi, odidejo.

Kadar pa, se pravi, nekdo čaka Zgoraj in je drugi del še spodaj, se običajno zgodi, da se ne srečajo usojeni spodaj, ker ga več ni, ker je že prestopil. Enako se je zgodilo tudi Lani. Tako, da, Lana nima usojenega na Zemlji. Zato ne morem opevati, da bo dobila usojenega. Bo

dobila nekoga, ki bo približek nečemu – recimo približek. Ampak, torej, Bom opeval, da ne bo zavisti, ne bo konkurence, ampak bo samo družba. Sedajle bi Mi že nekaj zalučala navzdol!

Vendar, kakorkoli že. **Zato ste tu in tam tudi nekateri, ki nimate na bazi Zemlje preprosto partnerja po usodi. So redki. Ampak se najdejo tudi takšni.**

Tisti, kateri pa nekako oba ne dosežeta svoje točke Razsvetljenja, se toliko časa reinkarnirajo, da pridejo do točke, da zavibrirajo tako visoko, da se izluščijo iz ujetosti karme, sledijo samemu sebi – tako moški, tako ženska, in se v neki točki enako z enakim povezuje. Se povežeta. In zato je tista popolna ljubezen. Zato je med takim parom popolna predaja, predanost, povezanost, simbioza. Tako, da takšni sploh ne potrebujejo govora, pregovarjanja, ker enostavno samo so.

In zato takšne ljudi zelo radi občudujete. Zelo radi pomislite: »Joj, ko bi tudi jaz bil temu tako!«

Ampak, saj veste, za vsakogar pride takšna sreča. Le potrpežljivo gradite, da pridete do točke, kjer boste na vašo rast, na vaše zorenje pritegnili usojenega partnerja.

Če nič drugega, samo bodite to, kar ste v osnovi tudi bili.

»Kako vsakemu dnevu dodati tisto nekaj več?«

Če dnevu namenite tisto nekaj več ali želite najti nekaj več, preprosto se za trenutek ustavite, ko morda stopite skozi vrata vašega doma.

TEHNIKA: KAKO VSAKEMU DNEVU DODATI NEKAJ VEČ (posnetek 33:00)

Ko vidite zelenje, ko vidite nad seboj nebo – vdahnite nebo. (vdahne)

Poglejte v zelenje in začutite moč zelenja. Moč življenja.

Poskušajte biti hvaležni. Trenutek. In to je tisto, kjer se prenese, sprovede, kako naj prevedem?, ko se energija neba zlije v življenje, se zlije skozi vas, začutite za trenutek hvaležnost lepote. Tistega nečesa, kar vidite.

Za trenutek začutite mir, ker je to posledica tegá.

In ko začutite mir, začutite hvaležnost, da ste, da ste priča življenju. Ta hvaležnost vas umiri.

Znova vdahnite. Si zaželite sami sebi lep dan. Se zahvalite in poprosite vsa Bitja Življenja, da so strpna in potrpežljiva do vas in da vas vedno znova opomnijo, če morda pozabite na Njih.

Jaz Bi svetoval, da v takšni niti iščete tisto nekaj, da bo dan prinesel popolnost.

»Še vedno se spotikamo pri materialnosti. Kako ob tem poiskati vero in zaupanje v sebi?«

Ko se človek ali posameznik spotakne v materialnost, na neki stopnji to ni nič slabega. In ko to stopnjo preraste, ko dojamemo, da ga materialnost ne osrečuje, ampak mu daje samo navidezno varnost in tisto nekaj, da telo nekam položi, da telo nekam shrani, kot bi ribico shranili v konzervo in jo zaprli, tako izgledate vi. Vsi! Tisti, ki ste v blokih pa izgledate, kot bi bili v zajčnikih. (smeh) Saj veste, zajček nad zajčkom. Košarica nad košarico. Tako izgledate. Ker, če bi bili kot mravljice, bi bili v rovih malce postavljeni. Ampak bi bili bolj kolegi!

Ampak, vedite nekaj, da tudi v tem ni nič slabega, dokler v sebi ne dojamete, do katere točke želite dati materialnosti prednost.

Ali morete verjeti, da večina ljudi, da večina ljudi pogleda in želi spoznati samo tistega, ki **ima nekaj!** Ki ima denar. Ki ima denaar. Ne denarček – denaaaaaar! Ki ima po možnosti ženo in otroke, da bo njej namenil denaaaaar.

Si lahko mislite, da dandanes, skorajda večina ljudi, pogleda na tisto – ali je znamka s črko G ali s krokodilčkom? Morda? Morda znamka Mana? Ali pa Pika? Morda pa čisto nič.

Da že po temu večina ljudi pogleda, ali bo sploh namenila svojo božansko čast in svojo lepoto za to, da se bo sploh pogovarjala!

Torej, do tiste točke je materialnost ujetost.

Ampak, ali ste morda kdaj opazili, da ljudje, ki so res ljudje znotraj kot človek, ko je res človek z velikim Č, ima sočut, ima ljubezen, ima mejo. Ima tisto nekaj, kar je vzgled. Imajo toliko denarja, da mnogi niti ne vedó, koliko ga imajo in so tako zelo preprosti in tako zelo topli in so tako veliko srce – torej, to je tisto, kjer jih materialnost ne pokvari.

To je tisto, kjer ne dajejo materialnost v ospredje in bodo pogledali ali imate kakšno piko več ali manj, ali pa morda kakšno drugo znamko na sebi. Ampak, ko so tako preprosti, da so se zmožni valjati po travi in biti človek do sočloveka.

In to je tisto, kar bi morali osvojiti vsi!

To je tisto, kjer materialnost izgubi vrednost. Ker njemu ni materialnost pred človeško vrednoto. Ampak, materialnost, denar, tisto nekaj pride samo, ker si človek, ker prihaja v postavitev. Ker morda, skozi zgodovino, je bilo po pošteni energiji vzpostavljena harmonija in je skozi življenje dobil tisto nekaj, da je dandanes znova to, kar je.

Tako materialnost izgubi vrednost.

Pri tistih pa, ki dajejo materialnost v ospredje, da so nekaj več, da so nekaj tistega nečesa, ki morda z vrhom pljunejo na nekoga, ki jim služi in posluži, pa čaka še veliko ducate življenj ali pa popoln bankrot.

Morda bi takega človeka morali prestaviti za leto dni med klošarje, med siromake. Morda tam dol, pod kakšen most.

Ampak, Naša Lanjuška pravi: »V kamnolom, da bi klesali svoje podobe!«

Takrat bi se našli, ker bi se umirili. Ker bi se skozi to prenehali smiliti samemu sebi in bi pričeli zbujsati sebe.

Tako, da nič napák, tudi, če bi šli bajno bogati, ki so visoki in ki se titulajo, morda tudi v kamnolom malo sekati kakšne podobe. Bi bilo super! Verjemite!

Ko bi ti ljudje in ko dojamajo in ko bi dojeli, bi takšen denar izpustili in postali srečni. Denar bi jim sam znova se stekel nazaj.

Vedno je tako. Zависи, kakšen pogled imate na življenje.

Če boste vi ves čas, vsako postavitev gledali na to, koliko boste dali, da boste jemali; koliko stolov boste sestavili, koliko denarja boste dobili; koliko boste pridobili, ne boste nikoli nič dobili! Če pa že boste dobili, pa boste izgubili, ker vas bo Davčna obglavila. Verjemite! Vedno je nekje nekaj, kar vam spolzi.

Če nič drugega, vas bodo morda pa ogoljufali. Pa ne zato, da bi delal uroke. Ampak, tako, pač, imate po vaši postavitvi.

Ampak, ko vi, na primer, eno seme posadite v lonček ali pa v zemljo, in z ljubeznijo čakate, potrpežljivo, da tisto vzklije. In ko pride iz semena tisto nekaj zelenega na površje, belega ali rdečega, ali karkoli, pač, pride na površje. Ko se vi nasmehnete, ko z ljubeznijo čakate, da tisto nekaj zraste, ko vi zalivate, ko hranite, ko ujčkate in ko ste srečni, ko ste, morda s tem semenom, z bilko, drevesom, v nekemu obdobju, ko to dozori, vam podari nazaj plodove. Torej, vas nasiti. Ne samo za oči – za telo in vam daje možnost vsega. Tako bogastva.

Če boste vi v življenju delali nekaj z ljubeznijo – ne posel, ko greste služiti, ampak, ko boste v sebi našli tisto nekaj, kjer vas bo nekaj vzradostilo in ne boste razmišljali, koliko boste dobili, ampak boste morda delali nekaj z ljubeznijo, bo denar prišel sam.

In veste zakaj?

Zato, ker produkt, ki ga boste naredili, bo v njemu toliko ljubezni, toliko nečesa, kot imate sami. Ta produkt bo seval energijo. In pričela se bo prodaja sama. Sami ljudje bodo potrkali na vaše duri. Sami ljudje bodo pristopali in želeli tisto nekaj več, ker rabijo tisto energijo. Ker rabijo, ker jim se prebuja znotraj, skozi morda neki kamen, morda skozi nekaj, kar ste izoblikovali sami.

Razumete, kako zelo preprosto je?!

In skozi to dobite denar. Skozi to dobite popolnost, povezanost in harmonijo. Tako, da, tako teče življenje Zemlje in vsega.

»Kako se bodo pretakali v nove svetove naši ljubljenci oziroma živali?«

Ko opazite, da na planetu Zemlja izumre določena vrsta živali, je ta vrsta že pretočena drugam in se že veselo sprehaja marsikje.

Tako, da, živali imajo zelo kratko linijo in hitro linijo prehajanja. Vendar skupinskega – ne posameznega!

Živali so za razliko od vas, ki ste visoko razvita vrsta. Saj veste, vi morate, pač, žival še naučiti, da dá prostor, da je potrpežljiva z vami, da pojé takrat in toliko, kot vi hočete, da, pač, osvoji vaše programe. Se pravi, prav takšna žival točno ve, da je čas za odhod.

Zato se lahko skupina žrtvuje in preide.

Ko je masa bitij živali, ki so prehajale, da so prišle med vas, do vas, v določenem obdobju, ko jim je bil dorečen čas prehoda, one tudi odidejo.

Vendar se vse tako veličastno spopade ali sovpade z vašim časom, kjer se vi morda še zavedate, da je pa morda to ogrožena vrsta. Da je pa morda čas, da katero vrsto celo očuvate! Vsaj za določen kraj, da morda skozi to pritegnete nove turiste. Da vsaj skozi to dobite novih ogledov. Da vsaj skozi to dobite novega denarja. Tako je pač življenje Zemlje. Sem se kaj zmotil? Hm.

Ne krivim vas, posameznike, ki ste znotraj. Ampak, ste človek sočloveku. Ste človek, okronan za najvišjo inteligentno vrsto, ki je pozabila na svoj čut, na svoj občutek, na svojo srečo in radost.

Živali pa naredijo zelo enostavno. Izživijo, kar imajo za izživeti. So pripravljene umreti in se žrtvovati za nekoga, ki jih poje. Pohrusta. Ampak, ne na tone.

Poglejte medveda. Pride in si nalovi toliko rib, kot jih rabi. Človek pa pride. In se ne ustavi pri tonah. In če niso tone rib vse enako dekorirane in vse enake vrste, in še in še kljukic, jih preprosto, kamione in kamione, vržete na kup zemlje in čakate, da postane humus. Potem pa po določenemu momentu, kot višja inteligentna vrsta, celo človek dojame, da morda izumira določena vrsta živali. Morda določenih rib.

Hm. Morda pa taka riba ne gre v konzervo, kakršno si je človek zamislil, da bi jo lahko zabarantal?

Ampak, saj veste, DAM-DAŠ. Kar jemljete, kar dajete – to je življenje. Vse se obrne.

Vendar, mnogokrat imate občutek, da ste po krivici na določeni točki in ste nemočni. Ste velikokrat nemočni!

Ampak, če boste do okolice, v kateri ste, srčni do povezave živali – kaj veste, ko vi žival občudujete, ko se vi razradostite, tudi morda kakšnega krempeljčka, žival to ve. Žival to iz vas izvleče. Izvleče, ali jezo, ki jo transformira ali pa ljubezen in vam da zdravilo.

In če se boste zgledovali po živali, se boste znali umiriti, se boste znali pocrkljati.

Če samo pogledate vaše muce, koliko ljubezni premorejo! Koliko igrivosti premorejo! Koliko predanosti, medsebojne vezi povežejo in se prepletajo!

In ne samo to!

Ste opazili, koliko spijo in se crkljajo? Koliko pa spite vi in se crkljate?

Vidite!

Zgledujte se po živalih. In prej bo marsikaj lepšega kot pa imate sedaj.

Vendar, živali, kot Sem dejal, prehajajo skupinsko. Ko se masa živali energije postavi, se pretoči navzven, v svojem prostoru, v svojem balonu. In zato za živali skrbijo fizične civilizacije in ne kar nekdo, kar tako.

Te fizične civilizacije, ta polja, balone, energije, prostora in časa živali, po določenih, Bom povedal, zelo preprosto opeval, zelo preprosto – skozi aparature pretočijo, preusmerijo kot na vakuum in prenesejo drugam, naredijo osnovo, pomešajo z drugim etrom, pomešajo v »navidezno« Andalo in živalim omogočijo srečno pot. Novo pot. Novo življenje. Tako zelo preprosto.

Ampak, veste zakaj?

Zato, ker živijo svoje sanje, svojo ljubezen in so-ljubezen. Tudi zveri znajo biti ljubeče! Kaj pa človek? Je človek zmožen biti ljubezen? Tudi, ko je zver?

Zver ulovi in poje. Drugače pa oblizne, poljubčka. Preprosto leži in pusti svoj plen pri miru, ker ni lačna.

Torej, zgledujte se po živali! Lažje vam bo! In prej boste osvojili srečo svojega življenja.

»Še zadnje vprašanje.«

»Vedno pogosteje in močneje čutim močno hrepenenje po vrnitvi domov. Ali mi je čas že določen v naprej? In, ali je lahko določena žival, drevo tudi tisto, kar ti pomaga do hitrejše vrnitve?«

Bom dejal: »Potlej sva že dva!« Smeh. Tudi Sam bi šel včasih že kar domov!

Ampak, saj veste, tudi za takšne radostne trenutke, ko duša želi iti domov, pride tudi ta čas. Ampak, saj veste, razlika med Mano in med to osebo ali med vami je v tem, da Jaz vem, kako in kaj. Vi pa ste, pač, še v polju ujetosti.

Ampak, veste, da je to tisto, česar se Jaz radostim.

Več, kot jih trpi in se obrne v Nebo in pravi: »Kaj delam tukaj? Želim iti domov!« Ampak, ne besedno! To se zbudi znotraj.

Ali veste, kaj to pomeni?

Da ste pripravljeni za pot vrnitve domov. Da ste zreli in ste v zadnjemu življenju svojega lastnega popotovanja. Tako, da, malo še stisnite dlani. Malo še potrpite. Delajte na tem, da bo to življenje izživeto, ker to je čas, ko se vrnete, zagotovo, nazaj – morda med Nas ali kamorkoli si boste, pač, izbrali.

Saj veste, za vse se izteče določen čas.

Mi imamo na Zemlji tako zelo zabavno, ker imamo omejen čas. Zemlja je res seksi čas. Nam dajo minute, nam dajo sekunde. Morda kakšno uro ali kaj takega. Tako pač je!

V Našem času, kjer se nahajamo v brezčasju, vsaj v vmesnemu polju, nam je dosti lažje. Zato imate občutek, da Mi ne starimo. Vam pa vse priganja čas.

Ampak, veste, če boste v življenju se obračali v sebe in sledili svojemu občutku, boste imeli občutek, da se čas ustavi. Da vas čaka in počaka.

Tako, da, Jaz bi vam vsekakor svetoval ali prišepnil:

Pomislite, da je danes zvezdnato nebo. Ko boste v večernem času pogledali v svoj Orion, v svoje popotovanje in pomislite, da čez tisoč let, ko morda vas, v takšni obliki, postavitvi več ne bo, bo morda zvezdnato nebo še tudi takšno, kot je sedaj.

Zvezde so le trenutki, ki se v sipini časa izgubljajo. Ljubezen in trenutek pa so večni. Zato ostajajo. In zato Bom z največjim veseljem in hvaležnostjo poslušal Aido Perko Praner, ko bo odpela svoj Orion.

Lepo, lepo pozdravljeni.